

siga secreta, és que encara no han acabat el treball. Hem conegut alguna de les conclusions possibles perquè han sigut fetes públiques, encara que no citades expressament en el debat de les autonomies del Senat. Hem conegut algunes de les vies a traves de les quals s'està treballant.

I en eixe sentit li puc dir que d'allò que jo conec, naturalment, que no és tot perquè no s'ha fet públic, estem en un bon camí per a intentar millorar la participació de les comunitats autònomes en la gestió i en l'agència estatal, i també la nostra participació en tot el tema del nou repartiment de la finançació.

Eixe és un element que jo crec que...

El senyor president:

Senyor president, vaja acabant, per favor.

El senyor president del Consell:

... ens ha d'omplir d'esperança, encara que, naturalment, no s'ha acabat el tema.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

(*Inoïble*)...formular la pregunta d'Esquerra Unida, en representació del grup té la paraula el síndic senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell, com és públic les darreres dades sobre l'evolució de l'ocupació al País Valencià, en concret les referides al mes d'agost, mostren un augment de les persones desocupades al nostre país. El País Valencià és l'única comunitat que en eixe mes d'agost veu com augmenta la taxa de desocupació.

Tenint en compte la gravetat, per desgràcia, persistent, de l'atur al nostre territori, nosaltres creem que davant eixa situació s'hauria de prendre mesures, no les ordinàries, no les de continuar amb allò que s'ha estat fent fins ara, sinó mesures que vingueren a intentar corregir eixa situació. I per tant, la pregunta que formulem és quines mides pensen adoptar per a intentar corregir en aquest exercici aquesta tendència?, i quines mesures pressupostàries d'aquest i de posteriors exercicis preveu adoptar al respecte?

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Taberner.
 Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Se refereix la seua pregunta a mesures en aquest exercici pressupostari, obviament si he entés bé. Obviament les mesures que hem de prendre en este exercici pressupostari estan preses ja, perquè queda molt poc de temps per a acabar este exercici pressupostari, però li puc dir, en qualsevol cas, que les mesures que en este exercici pressupuestari pensava posar damunt de la taula la Generalitat Valenciana les va parlar en el moment en què es va començar el greu problema de la crisi i es va aguditzar ací, avançant-se fins i tot als esdeveniments que venien. Les va començar a exercitar i a pactar amb els agents socials la Generalitat Valenciana en allò que s'anomenà Pacte per l'ocupació, la productivitat i la competitivitat, i les va signar amb UGT, amb Comissions Obreres i amb la patronal valenciana, que van estar d'acord en què les mesures que s'havien de prendre eren efectivament les que s'estaven prenent.

I eixe sentit li vull afegir, a més a més, que les mesures que es van a prendre per als pròxims anys estan també ja pactades i signades amb els sindicats i amb la patronal, per tal de fer allò possible perquè continuen avançant en eixa línia, que és una línia certament positiva.

Parla vosté de les últimes dades. Les últimes xifres de l'atur, i evidentment s'ha fixat vosté en les xifres d'atur del mes d'agost. Naturalment vosté sap perfectament que les xifres d'un mes, i un mes tan atípic com el mes d'agost no són gens significatives dintre del conjunt del que està ocorrent en l'últim any, i per tant, naturalment són xifres no qüestionables però sí xifres que s'han d'agafar amb una relativa tranquil·litat i fer comparacions d'un període molt més llarg.

Però en qualsevol cas, mesures concretes que pensa adoptar la Generalitat Valenciana són dues que es veuran prompte, de caràcter genèric, que es veuran prompte en la presentació dels pressupostos. Per un costat, intentar fomentar les activitats productives, i en eixe sentit donarem complida mostra en els pressupostos que presentarem, i per un altre costat millorar la qualificació de les nostres persones, de la nostra mà d'obra.

I en eixe sentit també han pogut vostés sentir, i hi ha una anticipació del que suposa la nova educació, i també del que suposa la formació professional, i les nostres universitats, i sense cap de dubte podran veure concretades les dues mesures.

I intentarem fer allò possible per tal que els col·lectius més afectats per l'atur tinguen una possibilitat de treballar, bé qualificant-se més adequadament, bé facilitant-los la possibilitat de crear les seues pròpies empreses.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.
 Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Senyor Lerma, jo crec que no és adequat excusar-se en un acord important que va tindre el Consell de la Generalitat amb els agents socials, perquè al final el responsable de la política econòmica i pressupostària la té el Consell que vosté presideix, i una altra cosa és que els agents socials, empresaris i sindicats, en la seua perspectiva acorden en un moment determinat qüestions sense dubtes importants.

Però, fins i tot, per damunt d'eixa consideració, jo li diria que la realitat és molt tossuda, perquè malgrat eixe acord, si malgrat eixe acord no millora la situació, o és que les mesures no eren adequades, o és que les mesures eren insuficients. I per tant jo crec que sense cap tipus de dramatisme, doncs cal constatar que la situació no és bona, i que si des del Consell de la Generalitat es pot fer alguna cosa, que jo crec que sí que és pot fer, i més d'allò que a vegades volem manifestar, doncs, cal fer-ho, cal fer-ho.

I agost potser un més atípic, tan atípic com que és el mes en el qual, per exemple, es dona major activitat en el sector i en el ram de l'hosteleria, i este any especialment en el País Valencià el turisme ha estat un any excel·lent, i per tant això hauria d'haver provocat, si més no, ocupacions de caràcter temporal, però moltíssimes ocupacions de caràcter temporal que vingueren a compensar la destrucció d'altres sectors. I malgrat tot això en el mes d'agost augmenta la desocupació, i som l'única comunitat autònoma en la qual augmenta la desocupació.

Que es poden fer algunes coses amb el pressupost d'enguany? Jo crec que es poden fer algunes coses, senyor Lerma. El senyor conseller d'Economia i Hisenda m'imagina que al tornar de vacances haurà passat la circular corresponent a cada conselleria per tal de veure com van tancant ja l'exercici

i quins són els romanents que van a quedar. Doncs, bé, eixos romanents es poden dedicar a una qüestió o es poden dedicar a una altra.

Es poden dedicar a aminorar un deute públic, que per sort de la nostra comunitat i de la Generalitat és encara molt baix en comparació amb altres comunitats autònomes, o es pot dedicar tot o en part a pal·liar un tema que podem considerar que és el problema principal que tenim els valencians, i és que hi ha una altíssima taxa d'atur, igual em dona que siga el 24,6 que que siga el 23,7. Perquè finalment prop de 400.000 valencians i valencianes que poden i volen treballar, doncs no troben, no troben ocupació, i eixe és el problema més gran que tenim. I jo crec que en la mesura que el govern valencià té una part de responsabilitat i uns instruments per a influir i per corregir eixa situació, doncs ha de fer-ho.

De manera que jo crec que s'hauria d'assumir una proposta, no únicament —que ens sembla molt bé i ja ho veurem en el projecte de llei de pressupostos del 95—, però sí una proposta de dir, senyors, la situació és complicada, volem intervenir i en allò que podem intervenir, en eixos romanents anem a dedicar una part per a generar o per a estimular les activitats generadores d'ocupació per a donar major suport a aquells sectors de l'economia social, cooperatives i societats anònimes laborals que molts dels projectes presentats i que serien viables, per no tindre la via de finançació adequada es moren en el calaix, i mesures que pogueren ser exemplars.

Des de fa massa anys, senyor president, des d'Esquerra Unida venim manifestant una situació que es produïx, i és que en l'administració pública valenciana, sobretot en empreses públiques valencianes, es continua, per exemple, en la qüestió de les hores extraordinàries. Doncs jo crec que hem de donar un exemple, i no perquè no es puguin fer hores extraordinàries, sinó perquè el còmput final d'hores que una treballadora fa al servei de l'administració directa o indirectament ha de ser un número limitat i pactat prèviament. No podem, no podem estar alimentant eixa qüestió.

I després hi ha altres qüestions que jo crec que seria important que en este moment es tingueren en compte. Acabem de passar l'estiu, hem vist com en quantitat d'hospitals, de centres sanitaris, no ha hagut el personal adequat per a prestar eixe servei públic que depén de nosaltres, que depén de la Generalitat. Veem com, per exemple, el curs escolar va començar en mitges amb un augment de l'alumnat al voltant d'un 10 o un 15%, i el professorat, per exemple, no augmentà en la mateixa proporció.

Hem vist, perquè ho hem patit i ho hem lamentat, els incendis i la sequera d'este estiu. En algunes comarques el tema s'està paliant per un decret d'ajudes que es va adoptar en el seu moment, però que, per exemple, deixa fóra els jornalers que com a conseqüència de la sequera o dels incendis no van a poder fer jornals. I vosté, senyor president, té, perquè així li ho han presentat els sindicats, agents socials, partits polítics d'alguna comarca determinada del país, en concret la Vega Baixa, doncs es calcula que s'han perdut més de 500 milions de pessetes en jornals.

Jo crec que eixes són qüestions que la Generalitat sí pot fer i ha de posar-les en marxa.

Hem patit els incendis. I, després dels incendis, si no posem remei per a fer determinades actuacions encaminades a evitar l'erosió en allò que es puga, doncs haurem tingut els incendis, però si no fem això tindrem la conseqüència de la bomba atòmica que suposa l'arrossegament... Efectivament, sí, senyor president. No és exagerat. L'arrossegament de la terra vegetal va a produir que es quede el territori en la roca viva, i allò, per molts plans de reforestació que vosté vulga fer posteriorment, no serà possible regenerar-ho.

De manera que jo crec que sí que hi ha qüestions que es podrien i s'haurien de fer per tal de millorar eixa situació que socialment és més bé inacceptable, senyor president.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Taberner.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Jo crec que quan parle vosté del final de l'exercici pressupostari no parle vosté de romanents, sinó més bé... (*inoïble per raons tècniques*).

Jo crec que ja va. Sí.

Li dic, senyor Taberner, que quan parle vosté de final de l'exercici pressupostari, no parle vosté de romanents, sinó més bé de dèficit; que ja sap que fa algun temps el conseller d'Economia li va anunciar. Perquè, com vosté sap perfectament, les obligacions que hem hagut d'atendre a l'extrem d'haver de parlar d'un crèdit extraordinari per atendre tots els danys produïts pels incendis, i sustancialment a procurar jornals o a donar aliments als bestiaris que s'han quedat sense poder pasturar, tenen, naturalment, unes necessitats que s'han de cobrir no estant pressupostades, la qual cosa significa que s'ha d'anar donat de baixa partides que no s'hagen pogut gastar.

Per consegüent, no estem parlant de tindre a la nostra disposició tots els recursos que siguin necessaris per al final de l'exercici poder olímpicament intentar repartir a tots els ciutadans el que sobra de pressupost de la Generalitat.

Jo li vull dir, a més a més, per ser breu —que jo crec que estes preguntes hân de ser breus i les respostes també—, que no done vosté la sensació que tot va mal i a empitjorar, que és el revés del que està ocorreguent. Jo crec que és molt important la xifra de desocupació, és evident que és una molt mala situació, però també és evident que en esta Comunitat Valenciana millora, en part xicoteta probablement. Gràcies a les mesures que, com vosté diu, hem pactat i que no s'ha de donar la responsabilitat, no la done, la tinc jo, però naturalment en la mida del que la Generalitat o qualsevol govern, encara que siga d'Espanya, pot intervenir en el cicle econòmic. Però no li càpia a vosté cap dubte que algun efecte positiu sobre el funcionament de l'economia valenciana han tingut les mesures de foment de l'economia productiva i de formació i de capacitaació del que són els nostres ciutadans que treballen.

I en eixe sentit li vull insistir que el grau general del que hem d'enfrontar no és d'incrementar el pessimisme, sinó d'incrementar l'optimisme. En Espanya continua la destrucció d'ocupació encara, per desgràcia. En esta comunitat la destrucció d'ocupació, a pesar de les xifres del mes d'agost que vosté diu, s'ha acabat i comença a crear-se ocupació. I de gener a juliol, inclòs el mes d'agost també, ha hagut una xifra de creació d'ocupació positiva, la qual cosa no ha existit en Espanya. I vosté em dirà amb raó que hi ha 300 persones afiliades més, apuntades a l'atur que no estaven en el mes d'agost. I jo li dic a vosté: este mes d'agost és possible que haja hagut la finalització d'algun contracte, i és possible que a la millor el mes de setembre vaja mal, però també és possible que vaja molt bé perquè, efectivament, este mes d'agost ha anat molt bé per a esta comunitat; però no només el mes d'agost, tot el principi d'any i part també del final de l'any passat. Esta comunitat ha començat a créixer, i a més d'una manera més vigorosa que la resta d'Espanya, com correspon a una comunitat oberta que es veu més afectada negativament o positivament ara per l'empenta que esta produint-se en les exportacions.

Esta comunitat va millor. Les xifres d'ocupació van molt millor, perquè no baixa la població activa, sinó que puja. Al contrari que en altres comunitats autònomes que perden població activa, a més de destruir ocupació, en esta comunitat puja i, al mateix temps, en esta comunitat es crea ja ocupació neta, almenys és el que ha ocorregut des de principi d'any fins ara.

I li vull dir més. Les xifres de l'enquesta de població activa unes vegades són positives, altres són negatives. Estes dels dos primers trimestres de l'any són positives per a la Comunitat Valenciana. I certament el més positiu i el més important, perquè és el més real, l'altre són impressions fonamentalment, és l'afiliació a la seguretat social. I és evident que no pot haver més afiliats a la seguretat social havent menys ocupats. I esta comunitat l'any passat, en el primer semestre, portava 1.700 persones, entre règim general i autònoms, menys que l'any anterior. I esta comunitat este any porta, en el primer semestre, 43.000 persones més afiliades a la seguretat social; entre règim general al voltant de 30.000 i la resta a autònoms.

Per consegüent, siga per la reforma laboral, siga per les causes que siga, que totes són importants segurament, totes apunten clarament a una recuperació real de l'activitat econòmica i de l'ocupació.

El senyor president:

Senyor president, acabe, per favor.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats. Senyor president. Senyors síndics.

Se suspén la sessió que continuarà a les 11:40 minuts.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 25 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 11 hores i 50 minuts.)

(Ocupa la presidència el vice-president primer, senyor Vicent Soler i Marco.)

Interpel·lació a la Conselleria de Sanitat i Consum sobre el col·lectiu de afectats per la malaltia d'Alzheimer

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

Següent punt de l'ordre del dia: interpel·lació al govern valencià sobre política general de la Conselleria de Sanitat i Consum sobre el col·lectiu de malalts afectats per la malaltia d'Alzheimer, formulada per l'Il·lustre Diputat Senyor Fernando Giner Giner, del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana.

Senyor Giner, té la paraula.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories. Senyor conseller.

El passat dia 21 de setembre es va celebrar en tot el món, per primera vegada en l'història, el Dia Mundial de l'Alzheimer. L'Associació internacional per a la malaltia d'alzheimer i l'Organització Mundial de la Salut s'uniren en l'esforç de concienciar a la societat sobre esta malaltia. També a la nostra comunitat l'Associació de Familiars d'Alzheimer de València va celebrar les primeres jornades sobre la malaltia per tal de recolzar eixe dia internacional.

Senyor conseller, em consta que vosté a nivell personal té una especial sensibilitat respecte a la problemàtica que acompanya al mal d'Alzheimer, al marge que com a metge té, evidentment, coneixement exhaustiu del mal, crec que també eixa especial sensibilitat li ve per haver conegut més directament a nivell humà eixe problema, el que suposa eixe problema.

Es per això pel que crec que la interpel·lació que formula el meu grup parlamentari, amb la millor de les voluntats i amb la sincera oferta de col·laboració i recolzament, vol poder ajudar a fer realitat una política de futur respecte al col·lectiu d'afectats per este mal, que vinga a donar resposta eixa política a molts dels problemes que hui tenen plantejats els malalts i els seus familiars.

Estem parlant d'una enfermetat cada vegada més nombrosa, que fins a hui era i és prou desconeguda per la societat. Però que, segons les dades facilitades per l'associació de familiars, pot afectar en estos moments en tota la Comunitat Valenciana a uns 25.000 valencians i valencianes.

A nivell de tot l'estat el 6% dels majors de 65 anys i fins i tot un 20% dels majors de 80 anys la pateixen. Això suposa, aproximadament, a nivell de tot l'estat unes 400.000 persones afectades per eixe mal. Diuen els especialistes que eixes xifres es poden duplicar cap a l'any 2025. Però és que hui la malaltia d'Alzheimer suposa la tercera causa de mortalitat entre adults, sols per darrere del càncer i de les malalties cardiovasculars.

Senyor conseller, nosaltres, el Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana, pensem que ha faltat una política específica per afrontar esta enfermetat i les seues conseqüències. Tal volta perquè també faltava una consciència col·lectiva per adonar-se d'eixes conseqüències i de la importància d'eixe, si em permet, quasi plaga.

No vull que veja en estes paraules que li acabe de dir cap tipus de recriminació, tan sols, si cal, un *mea culpa* col·lectiu. Queda molt per fer. I jo crec, i creu el meu grup, que és el moment de mamprendre eixa tasca per tal de donar resposta a les necessitats que comporta la malaltia, per als malalts i per als familiars.

És necessari, al nostre juí, que l'administració pública, que la Conselleria de Sanitat, prenga més consciència. I des d'intentar millorar la capacitat per a fer diagnòstics precoços fins a millorar el tractament en les distintes fases de la malaltia, es planteja també acometre un programa ambiciós que afronte la creació d'infraestructures específiques per a esta enfermetat o l'adequació de les infraestructures ja existents per donar resposta a la demanda social en este camp i al sofriment que provoca esta aterridora malaltia.

El mal d'Alzheimer no coneix, com vosté molt bé sap, senyor conseller, fronteres ni races ni sexes ni posicions socials. Sempre suposa una gran càrrega per al malalt i per a la pròpia família. Entenem que fa falta assessorament, que fa falta informació, atenció integral, potenciar des de les nostres possibilitats la investigació científica, sensibilitzar la societat i donar resposta des de la conselleria als interessos d'eixos afectats, i també dels seus familiars.

Eixa resposta en la línia apuntada suposarà també una millora en la sanitat pública general. Hui per hui, la majoria dels malalts estan a la cura directa de les seues famílies. La duració de la malaltia, que pot arribar fins a quinze anys, comporta situacions extremes que exigeixen, fins i tot, dependre les 24 hores del dia del malalt, amb tot el que això significa per als familiars. El fet de viure en una família és una cosa que els mateixos familiars, les mateixes associacions de familiars valoren positivament. Cosa que no està enfrontada que per part de l'administració es creen els mecanismes necessaris perquè, quan les circumstàncies particulars ho aconsellen, facilitar l'ajuda domiciliària per mantindre dignament eixa més que difícil situació.